

anset det for langt bedre, at de af selve Parterne mundtlig hørte pro et contra Sagens Bestaaffenhed fremstillet, for derefter at dømme i Sagen. Det vil naturligvis være den højtærede Justitsminister bekendt, at det forholder sig saaledes, som jeg har sagt, men det er lettere for Underdommeren, naar han og de søyndige Medlemmer have hørt Parterne pro et contra fremstille Sagen, saa at trække sig tilbage med dem, saaledes som det sker i Sø- og Handelsretten, og med det samme votere i Sagen og fastsætte, hvorledes Dommens Resultat skal være, idet den juridiske Dommer senere udarbejder Dommen. Dette maa være lettere for ham, hvorledes end hans Eyrer maatte være, hvad enten de ere større eller mindre, end først at skulle sætte sig ind i Sagen og saa give de søyndige Meddommere en Fremstilling af Sagen, og for de søyndige Meddommerses Vedkommende er det meget lettere at komme ind i Sagen paa fyldestgørende Maade, saa snart de høre Parternes mundtlige Fremstilling for og imod, bilagt med de fornødne Bevisligheder, som ogsaa ville blive mundtlig nævnte og oplyste, end naar de paa anden Haand, gennem den juridiske Dommer, skalde faa en Fremstilling af Sagen. Det er altsaa min Mening, at det ikke alene vil være en stor Fordeel at gennemføre dette i Henseende til en god Paakendelse af disse Sager, men at det ogsaa vil være en Lettelse baade for den procederende Underdommer og for de andre Medlemmer af Søretten; men det kan være, at det forholder sig saaledes — og det har, som sagt, været min Betragtning, hvorfor jeg ikke har villet stille noget Endringsforslag i den Retning, som jeg her har antydet — at hvis man indførte noget saadant om mundtlig Procedure i denne Lov, vilde det foraarsage store Vanskeligheder for Lovens Gennemførelse. Derom har jeg ikke kunnet danne mig nogen selvstændig Mening, da jeg ikke har haft det fornødne Materiale dertil. Seg ved ikke, om det forholder sig saaledes, at det virkelig vilde medføre store Vanskeligheder for Lovens Gennemførelse, hvis man gik over til for disse Søretter at ville indføre den mundtlige Procedure, som finder Sted ved Sø- og Handelsretten i København efter de almindelige for den gældende Regler. Det kan jo være, at det vil medføre Vanskeligheder for Lovens Gennemførelse, og saadanne vilde jeg nødig være med til at lægge den i Vejen, men det kan ogsaa være, at det ikke vilde være Tilfældet. Disse Vanskeligheder vilde kun kunne hidrøre fra en Stemning, som kunde være hos den højtærede Justitsminister og

hos Flertallet i begge Ting. Seg kunde derfor ønske at høre den højtærede Ministers Mening om, hvorvidt en Indførelse i Loven af den Regel, at Proceduren for disse Søretter skal finde Sted efter de almindelige Regler for Proceduren for Sø- og Handelsretten, om, hvorvidt en Indførelse i Loven af en saadan Regel i Virkeligheden efter hans Mening vilde lægge Vanskeligheder i Vejen for Lovens Gennemførelse. Hvis dette er den højtærede Justitsministers Mening, skal jeg naturligvis afstaa fra paa Lovforslagets videre Gang at stille noget Forslag derom, men jeg har, som sagt, ønsket at høre den højtærede Justitsministers Betænkelse paa eller Benægtelse af, at noget saadant vil lægge Lovens videre Fremme Hindringer i Vejen, og jeg tror, at det vil være meget oplysende ikke blot for mig, men ogsaa for det høje Ting i det hele taget, ikke at tale tillige om det andet Ting, at vi fik Svar herpaa af den højtærede Justitsminister; thi man maa vel erindre, at baade den højtærede Minister og jeg tør sige i det mindste et Flertal i Udvalget i og for sig ansætte det for en Fordeel, om man kunde gaa til det Stridt, jeg her taler om.

Justitsministeren (Melleraun):

Jeg skal først med Hensyn til de stillede Endringsforslag bemærke, at jeg i det hele taget ikke har noget at indvende mod dem, da de for Størstedelen gaa ud paa at bringe Forslaget tilbage til den Stikelse, hvori det af mig blev forelagt i det andet Ting, og væsentlig kun gaa ud paa at gøre Forandring paa saadanne Punkter, hvor der ved Endringsforslag i det andet Ting er gjort Forandring. Da de, jeg kan gerne sige, kun gaa ud paa at føre Forslaget tilbage eller i det mindste nærme sig til at føre Forslaget tilbage til den Form, hvori jeg har forelagt det, kan jeg ikke have noget at indvende derimod. Paa den anden Side ere de jo af saa lidt indgribende Natur og med Hensyn til selve Princippet af saa lidt indgribende Bestaaffenhed, at jeg ogsaa maa haabe, at de ikke give Anledning til nogen Vanskelighed med det andet Ting, saaledes at jeg tør nære den Fortrøstning, at Lovforslaget nok vil kunne bringes til Ende alligevel. Jeg kan derfor over for Endringsforslagene i det hele taget indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke finder noget derimod at indvende.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler rettede til mig, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg maa være af den Formening, at en saa vidtgaaende